

## Rupit – Salt de Sallent

17 de febrer de 2010

Integrants: Joan Arenes, Josep Carbonell, Josep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Ismael Porcar, Josep Roca i Jaume Ventura

**Distància:** lineal: 9,02 amb altures 12'29 - Temps 3'26 h. –

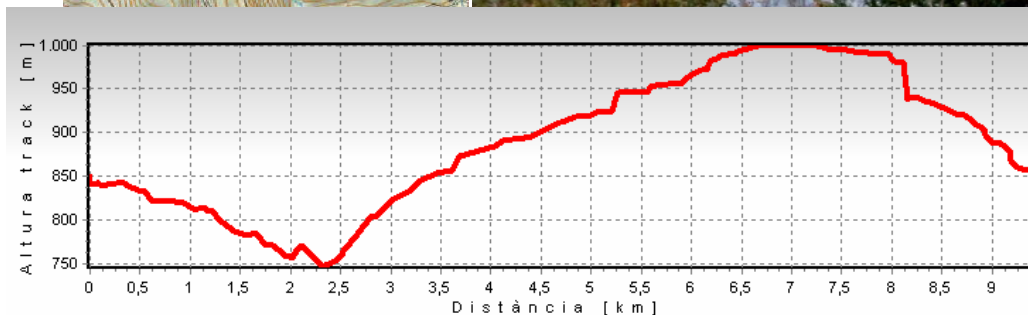
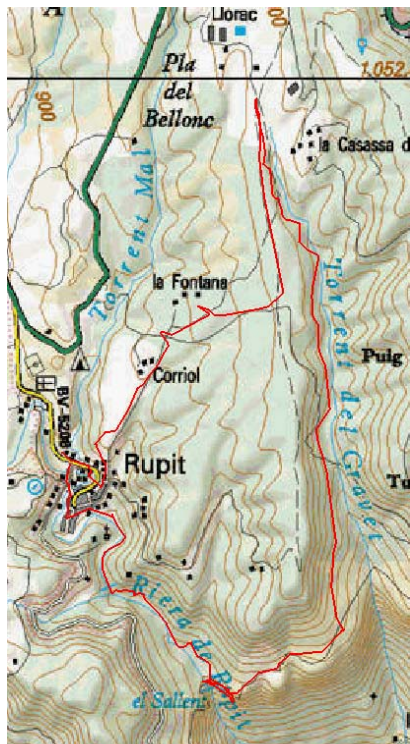
**Desnivells:** total 191 m. Acumulat 308 m. Cotxe: 79 Km. Ismael Porcar i Josep Roca



Avui volíem sortir dels Gorcs a 2/4 de 8 del matí, anem al Salt de Sallent de Rupit. Mentre esperem l'arribada de l'expedició de la Roca, que s'ha demorat més d'un quart d'hora, comentem les imatges de TV3 al migdia, que mostraven Rupit completament nevat. Sortim per la C-17 que agafem a la Garriga cap a Vic. Prenem l'eix transversal i ens desviem cap a Roda de Ter. Travessem l'Esquirol i a Rupit aparcuem a la plaça, a tocar de la fleca i botiga de queviures, a l'entrada del poble, que aprovisionarà diversos membres de l'expedició, fins a esgotar les existències de pa. Malgrat els anuncis de pluja anunciats, el dia es presenta emboirat. Només tindrem sol durant un minut escadusser. Però no plou i ens permet fer la sortida correctament. Arrenquem a caminar a les 9 del matí, i entrem al centre del poble pel pont penjat de santa Magdalena. Passem pel davant de l'església barroca de sant Miquel, i a la plaça major trenquem per carreró amb esglaons que baixen cap al salt de Sallent. El camí empedrat aviat canvia a corriol de terra. Millor dit de fang i pastetes, amb aigües i trams de gel relliscosos, que prenent precaucions no presenten perill. Seguim pel costat de la riera de Rupit. Passem pel saltants de Rodó, ens aturem a la font de la Pomareda, seguim pel saltant de Sabaters i arribem a l'impressionant salt de Sallent. Anem a observar-lo al mirador. Realment la quantitat d'aigua que cau i el salt d'uns 80 metres el fa espectacular. Dubtem veure'l un altre dia amb tanta aigua com avui.



Volem travessar el riu per anar a Sant Joan de Fàbregues, però desistim pel seu crescut cabdal, seguir el camí cap al Far. Seguim l'ampla pista i trenquem una mica abans del torrent de Gravet. A partir d'aquest punt ens trobem el terra cobert d'abundant neu. Hi observem únicament empremtes d'animals, segurament gossos. En molts indrets l'aigua del desgel es barreja amb la neu. Quan portem una bona estona i sense trobar un espai per esmorzar, parem una mica més tard de les 11



hores. Asseguts sobre bosses de plàstic en el marge del camí o sobre d'uns troncs o simplement drets. Al reprendre el camí seguim i no trenquem quan ho havíem de fer. Quan estem a prop del Llorac, reculem per una nova pista, coberta de neu. Anirem trencant seguint els senyals indicadors, que assenyalen Rupit. Pel camí observem sorpresos la quantitat de caramells que el desgel han produït. Quan arribem al poble trobem el terra empedrat, amb

grans blocs de pedra natural, que baixa directe a una carretera que ens porta al nostre aparcament.

Després anem de ruta turística a visitar al poble. Ens barregem amb elegants visitants que amb autocars van d'excursió. Dubtem alhora de triar restaurant i optem per buscar a Cantonigrós. Després d'un intent frustrat per l'alt nivell gastronòmic a ca l'Ignasi, anem al restaurant Puntí. Ens tracten com a passavolants. Ens ofereixen un menú molt curt i limitat. A les postres brindem amb cava per la salut d'en Josep Oranias que el 7 de gener va fer 57 anys. Les diverses celebracions havien demorat l'oportunitat del brindis.

Després a la sobretaula decidim que la propera setmana anirem a Montserrat. Hem de decidir si pugem des de Collbató a Sant Joan o des de santa Cecília anar a Sant Jeroni pel costat est. I encara preparem una tercera opció, que plantegem segons el temps que faci, d'anar a Amer i santa Brígida. Sortirem a 2/4 de 8 del Ramassar.